

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 21.6.2007
COM(2007) 349 final

COMUNICAREA COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

**Raport anual 2007 privind politica de dezvoltare a Comunității Europene și
implementarea asistenței externe în 2006**

{SEC(2007) 840}

COMUNICAREA COMISIEI CĂTRE CONSILIU ȘI PARLAMENTUL EUROPEAN

Raport anual 2007 privind politica de dezvoltare a Comunității Europene și implementarea asistenței externe în 2006

CUPRINS

1.	Introducere	3
2.	Un cadru îmbunătățit pentru politica de dezvoltare: coerența politicii	3
3.	Un cadru îmbunătățit pentru strategiile regionale	4
4.	Un cadru îmbunătățit pentru asistența externă - simplificarea și clarificarea regulamentelor.....	5
5.	Un cadru îmbunătățit pentru cooperare: eficiența ajutorului	8
6.	Rezultate.....	9

1. INTRODUCERE

Uniunea Europeană continuă să fie cea mai importantă sursă de ajutor pentru dezvoltare la nivel mondial, furnizând 46,9 miliarde de euro (56,67%) din totalul asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA) comunicat Organizației pentru Dezvoltare și Cooperare Economică în 2006. Ajutorul extern gestionat de Comisia Europeană s-a ridicat la aproximativ 12,1 miliarde de euro din noile angajamente în 2006, din care 9,8 miliarde de euro au reprezentat ODA. Mai mult de 160 de țări beneficiază de acest ajutor.

Anul 2006 a înregistrat schimbări semnificative în ceea ce privește maniera în care UE și-a gestionat relațiile cu restul lumii. Mai întâi, asigurându-se că politicile care afectează țările în curs de dezvoltare pot sprijini obiectivele de dezvoltare; în al doilea rând, adoptând strategii regionale care reflectă principalele ei priorități; în al treilea rând, simplificând ansamblul de instrumente care constituie cadrul legal al asistenței externe; în al patrulea rând, implementând măsuri pentru o colaborare mai strânsă cu țările partenere și cu alte structuri implicate în dezvoltare, astfel încât ajutorul să devină mai eficient; și nu în ultimul rând, îmbunătățind modul în care sunt interpretate rezultatele și asumate concluziile.

Scopul acestui raport este acela de a prezenta principalele trăsături ale fiecăreia dintre aceste schimbări.

2. UN CADRU ÎMBUNĂTĂȚIT PENTRU POLITICA DE DEZVOLTARE: COERENȚA POLITICII

De la adoptarea, în decembrie 2005, a Consensului european pentru dezvoltare, Comisia s-a concentrat asupra contribuției pe care politicile ulterioare dezvoltării - precum comerțul, agricultura, mediul, securitatea, migrația, dimensiunea socială a globalizării, ocuparea forței de muncă și munca decentă, cooperarea științifică internațională, inclusiv cercetarea în domeniul sănătății - o pot avea în atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM).

Este unanim acceptat faptul că doar politica de dezvoltare nu poate aduce rezultate suficiente și că un număr de alte politici pot avea un impact major. Scopul UE este acela de a spori efectul pozitiv al politicilor sale și de a minimiza efectul negativ al acestora asupra țărilor în curs de dezvoltare.

La imboldul președinției UE a fost elaborat un program continuu de Coerență a Politicilor de Dezvoltare (CPD) pentru 2006-2007, pentru a fi identificate prioritățile comune de acțiune. În octombrie 2006, Consiliul a adoptat concluziile privitoare atât la programul continuu CPD al președinției, cât și la integrarea preocupărilor legate de dezvoltare în procesele decizionale ale Consiliului. Comisia a înregistrat progrese în mai multe domenii, inclusiv în domeniul comerțului, în special în negocierea Acordurilor de parteneriat economic cu țările ACP, cu scopul de a intensifica schimburile comerciale și integrarea regională, ca motor al dezvoltării pe termen lung. Lupta împotriva bolilor infecțioase specifice zonelor sărace este un alt exemplu elocvent, în special în cadrul Parteneriatului dintre țările europene și cele în curs de dezvoltare privind studiile clinice (EDCTP).

Un progres considerabil s-a înregistrat și în domeniul migrației, în cadrul Strategiei UE pentru Africa¹, odată cu lansarea Programului Tematic pentru Migrație pentru 2007-2013, cu o

¹ Strategia UE pentru Africa: către un pact euro-african pentru accelerarea dezvoltării Africii. COM(2005) 489 final

valoare de 380 milioane de euro și, ulterior, în domeniul securității, prin sprijinul acordat reformei în acest sector în statele partenere. Migrația reprezintă o temă în cadrul căreia coerența este un aspect extrem de important. În cadrul acordurilor sale de cooperare mai extinse, UE a purtat dialoguri pe tema migrației cu diferite țări și regiuni ale lumii. Politica Europeană de Vecinătate reflectă acest lucru, iar alte dialoguri se derulează cu țări din Africa, Asia, America Latină și Caraibe².

Un astfel de dialog acoperă, de regulă, o gamă vastă de subiecte, precum legătura dintre migrație și dezvoltare, lupta împotriva migrației ilegale și a traficului de persoane, impactul situației refugiaților asupra dezvoltării și eforturile comune pentru a gestiona mai bine migrația economică. El poate duce la acordarea de asistență din partea UE pentru a ajuta țările partenere să-și dezvolte capacitatea de a gestiona fluxurile migratoare și de a spori legăturile pozitive dintre migrație și dezvoltare.

Tot în contextul coerenței se au în vedere în mod sistematic și probleme legate de drepturile omului și de buna guvernare. În 2006 de exemplu, au fost mobilizate 13 misiuni de observare la alegeri, pentru care au fost detașați aproximativ 1 400 de observatori ai UE. Aceste misiuni au contribuit, prin prezența lor, la reducerea potențialelor fraude, manipulări și intimidări. Ele au crescut transparența și încrederea publică în procesul electoral și au sprijinit astfel progresul în sfera democrației și guvernării. În unele cazuri, misiunile au avut rol de prevenire a conflictelor, așa cum s-a întâmplat în Republica Democrată Congo (RDC), unde cea mai importantă misiune UE derulată vreodată (300 de observatori) a monitorizat cele două tururi electorale, în iulie și noiembrie. Aceste alegeri au deschis drumul spre revenirea la pacea civilă, spre restabilirea guvernării, spre dezvoltarea durabilă a RDC și spre stabilitate în toată regiunea Marilor Lacuri.

În privința guvernării, Comisia a propus o nouă abordare a „Guvernării conform Consensului european pentru dezvoltare”³. Aceasta se bazează pe o evaluare de anvergură care acoperă perioada 1994-2004. Conform acesteia, UE a făcut o alegere bună atunci când a plasat guvernarea printre problemele esențiale de pe agenda sa politică și de cooperare, iar Comisia a făcut progrese însemnate în definirea celor mai eficiente abordări, susceptibile de a aduce îmbunătățiri durabile. De asemenea, Comisia a pus accent pe importanța promovării unei guvernări adecvate în sectoare precum fiscalitatea, domeniul financiar și juridic și cooperarea științifică.

În ansamblu, coerența are o importanță crucială în implementarea politicilor de asistență externă ale UE. În relațiile cu țările partenere, Comisia își asumă trei identități principale - jucător politic, agenție de dezvoltare și administrator al donațiilor - și caută mereu căi prin care să le combine eficient.

3. UN CADRU ÎMBUNĂTĂȚIT PENTRU STRATEGIILE REGIONALE

Tot în acord cu consensul, Comisia dorește să se asigure că obiectivele și principiile sale se reflectă în strategiile de intervenție la nivel regional.

În mod special, Strategia UE pentru Africa reprezintă prima punere în aplicare a consensului și primul cadru politic european integrat care are ca scop îmbunătățirea cooperării și coerenței

² Un dialog simultan se derulează cu gruparea ACP (țările din Africa, Caraibe și Pacific).

³ COM(2006) 421 din 30.8.2006

dintre politicile și instrumentele UE și cele ale statelor membre. Importanța acordată Africii este ilustrată prin implementarea acestei strategii și prin angajamentul UE de a formula o Strategie comună UE-Africa, care va fi adoptată la al doilea Summit UE-Africa, în a doua jumătate a anului 2007, la Lisabona. Un alt exemplu este sesiunea comună de lucru a Comisiei Europene și a Comisiei Uniunii Africane, la care o echipă de comisari europeni condusă de președintele José Manuel Barroso a întâlnit Comisia Uniunii Africane, la sediul central al celei din urmă, în Addis Abeba.

Strategiile Uniunii Europene de relaționare cu alte regiuni s-au bazat, de asemenea, pe consens pentru a promova o viziune uniformă a lumii, recunoscând, în același timp, nevoia de diferențiere. 2006 a fost un an eficient pentru clădirea unui parteneriat de succes între UE și America Latină, cu două priorități pentru cooperare: consolidarea coeziunii sociale și promovarea integrării regionale.

UE construiește, de asemenea, un cadru strategic pentru relațiile UE-Asia bazat pe un dialog politic mai puternic, legături comerciale consolidate și un nivel susținut al cooperării în vederea dezvoltării. Relațiile Uniunii cu cele două țări importante din regiune, China și India, se dezvoltă pe fundalul parteneriatelor strategice. Sfera de acoperire a acestor parteneriate este cuprinzătoare, incluzând atât cooperarea la nivel economic, cât și aspectele politice.

Politica Europeană de Vecinătate (PEV) a luat și ea amploare. PEV se află în topul priorităților relațiilor externe ale UE. Prin această politică, UE urmărește să promoveze buna guvernare și dezvoltarea economică în vecinătatea sa. În primele 18 luni de implementare, politica a creat baze solide pentru întărirea relațiilor dintre Uniune și vecinii săi. La 4 decembrie 2006, Comisia a formulat noi propuneri pentru consolidarea și dezvoltarea în continuare a PEV. Acestea prevăd acordarea de garanții statelor partenere în ceea ce privește perspectiva îmbunătățită în materie de schimburi comerciale și de investiții, facilitarea contactelor interpersonale, simplificarea formalităților de călătorie pentru scurtă ședere, implicarea mai activă în conflictele înghețate și găsirea unor noi modalități de mobilizare a fondurilor.

Prin politica sa de extindere și prin procesul de stabilizare și asociere, UE oferă asistență țărilor cu perspective de aderare pentru a se integra progresiv în Uniune. În 2006, această politică s-a adresat Bulgariei, României, zonei de vest a Balcanilor și Turciei. Bulgaria și România au devenit membre UE la 1 ianuarie 2007. Negocierile de aderare cu Turcia și Croația continuă, iar celelalte țări din zona de vest a Balcanilor au făcut progrese în sensul dorit prin „foaia de parcurs” definită în cadrul procesului de stabilizare și asociere. În 2006, Comisia a stabilit măsuri ferme pentru a consolida politica UE legată de țările din zona de vest a Balcanilor și instrumentele sale, în special de prezentare a perspectivelor integrării în UE într-un mod mai tangibil pentru cetățenii acestei regiuni.

4. UN CADRU ÎMBUNĂTĂȚIT PENTRU ASISTENȚA EXTERNĂ – SIMPLIFICAREA ȘI CLARIFICAREA REGULAMENTELOR

Politicile de asistență externă au fost integrate în proiectarea noilor instrumente care fac parte din revizuirea completă a structurii cooperării externe a UE. În 2006 au fost finalizate aceste noi instrumente care conturau un cadru simplificat pentru oferirea de asistență în perioada 2007-2013. Ele constituie o bază solidă de acțiune, armonizând obiectivele clare ale politicii cu procedurile și instrumentele necesare îndeplinirii acestora. Nouă instrumente de finanțare înlocuiesc gama de regulamente geografice și tematice existente.

Șase instrumente vor veni în sprijinul politicilor specifice, cu orientare tematică sau geografică:

- Instrumentul pentru Asistență de Preaderare (IAP);
- Instrumentul European de Vecinătate și Parteneriat (IEVP);
- Instrumentul de Cooperare pentru Dezvoltare (ICD);
- Instrumentul pentru Cooperare cu Țările Industrializate (ICI);
- Instrumentul European pentru Democrație și Drepturile Omului (EIDHR);
- Instrumentul pentru Cooperare pentru Siguranța Nucleară (ICSN).

În situațiile de criză, se vor folosi trei instrumente:

- Instrumentul pentru Stabilitate (IS);
- ajutorul umanitar existent, care va cuprinde ajutoare alimentare de urgență cuprinse în noile perspective financiare;
- instrumentele de asistență macro-financiară.

Cooperarea va fi implementată prin documente de strategie la nivel național, regional și tematic, prin programe indicative multianuale, precum și prin programe de acțiune multianuale care sunt supuse noii proceduri democratice de analiză stabilite prin Acordul interinstituțional. Această procedură prevede informarea și consultarea sistematică de către Comisia a Parlamentului European și a Consiliului prin înaintarea proiectelor documentelor de strategie. Comisia s-a angajat să intre într-un dialog constant cu Parlamentul European pe marginea acestor proiecte de strategie și să țină seama de poziția Parlamentului European la implementarea acestor strategii.

Fondurile disponibile pentru Instrumentul de Cooperare pentru Dezvoltare (ICD) se ridică la 10,1 miliarde de euro pentru țările în curs de dezvoltare din America Latină, Asia, Orientul Mijlociu și Africa de Sud. În afara cooperării geografice, ICD mai cuprinde programe tematice care înlocuiesc regulamentele tematice existente.

În ianuarie 2006, Comisia a adoptat o comunicare intitulată „*Investiția în resursele umane*”⁴ pe baza programului tematic pentru dezvoltare umană și socială. ICD va pune la dispoziție peste 1 miliard de euro pentru acest program în scopul de a finanța acțiuni în domenii cu incidență directă asupra standardelor de viață și bunăstării oamenilor, cu accent pe țările cele mai sărace și mai puțin dezvoltate și pe cele mai dezavantajate segmente ale populației. Pornind de la acesta, a fost stabilită o strategie care să sprijine activități în patru domenii esențiale - sănătate pentru toți, învățământ, cunoștințe și aptitudini, egalitatea de șanse între femei și bărbați, precum și alte aspecte ale dezvoltării sociale și umane (inclusiv coeziunea socială, ocuparea forței de muncă, munca decentă, copiii și tinerii, cultura). Acesta este un bun exemplu al abordării integrate pe care Comisia urmărește să o promoveze.

⁴ COM(2006)18 final din 25.1.2006

Protecția copiilor și a tinerilor și promovarea participării copiilor și a tinerilor la dezvoltare sunt domenii prioritare care vor fi luate în considerare în programul tematic ICD „*Investiția în resursele umane*”, precum și în cadrul noului instrument pentru democrație și drepturile omului. Până la introducerea noilor instrumente simplificate, Comisia a utilizat aproximativ 75 de instrumente diferite legate de programele și politicile care vizează copiii, atât în interiorul UE, cât și în exteriorul său. Pentru a spori coerența, a maximiza sinergiile, a identifica lacunele și pentru a crește impactul colectiv al instrumentelor asupra îmbunătățirii drepturilor copiilor, Comisia a lansat, la data de 4 iulie 2006, Comunicarea „*Către o strategie pentru drepturile copilului*”.

Această comunicare definește un proces profund și pe termen lung, care crește impactul acțiunilor UE în favoarea copiilor. De asemenea, aceasta propune noi mecanisme care să asigure coordonarea și consultarea internă (precum un forum european pentru drepturile copilului) și include sfaturi pentru participarea efectivă a copiilor. Unul dintre angajamentele asumate prin comunicare este dezvoltarea unui plan de acțiune pentru copii în cadrul cooperării pentru dezvoltare.

Pentru 2007-2013, bugetul planificat pentru țările învecinate în cadrul Instrumentului European de Vecinătate și Parteneriat este de aproximativ 12 miliarde de euro, cu 32% mai mare în termeni reali decât în perioada bugetară anterioară. Pentru a spori impactul și influența acestei finanțări din partea UE, Comisia a propus, în cadrul IEVP, crearea a două noi mecanisme, și anume:

- un fond de investiții pentru politica de vecinătate, la care vor fi invitate să contribuie și statele membre și care va fi folosit pentru a sprijini împrumuturile de la Banca Europeană pentru Investiții, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și de la alte bănci de dezvoltare. Contribuția de la buget va fi în valoare de 700 de milioane de euro. Se estimează că acest fond poate încuraja împrumutul unei sume de câteva ori mai mare decât suma grant-ului. Dacă statele membre ar avea o contribuție pe măsura celei a Comisiei, fondul ar putea genera o cantitate considerabilă de împrumuturi preferențiale;
- o facilitate pentru guvernare în valoare de 300 de milioane de euro pentru a oferi sprijin suplimentar pe lângă fondurile alocate în mod normal țărilor, pentru a recunoaște și a sprijini efortul țărilor partenere care au făcut cele mai mari progrese în implementarea planurilor lor de acțiune.

IEVP are și o componentă specifică pentru cooperare transfrontalieră, cofinanțată de Fondul European de Dezvoltare Regională. Noile prevederi au fost formulate pentru a remedia carențele trecutului și pentru a face această cooperare mai facilă și mai eficientă.

Programarea pentru Asia, America Latină și țările învecinate este aproape finalizată și a fost lansat un dialog informal între instituții legat de strategiile provizorii ale IEVP și ICD, după stabilirea unui consens politic cu privire la instrumente, astfel încât ritmul acordării de asistență în 2007 să scadă cât mai puțin posibil. Odată cu intrarea oficială în vigoare a tuturor instrumentelor, dialogul pe marginea acestor strategii va continua și în 2007, sub controlul democratic al Parlamentului European. O serie de comunicări detaliate care definesc abordarea și conținutul fiecărui program au fost aprobate în ianuarie. A urmat un proces de programare detaliată pentru fiecare program tematic, proces care se va încheia la începutul anului 2007, pentru a permite implementarea sa la scurt timp după aceasta.

Cooperarea cu țările ACP (țările din Africa, Caraibe și Pacific) este încă finanțată în principal din Fondul European de Dezvoltare (FED), deoarece Consiliul European a hotărât, în decembrie 2005, ca FED să continue să fie finanțat separat de buget. Cu o valoare a finanțărilor de 22,7 miliarde de euro, cel de-al zecelea FED (2008-2013) pune bazele cooperării cu țările ACP.

Ghidul pentru programarea celui de-al zecelea FED a fost întocmit pe baza consensului și a inclus stabilirea domeniilor în care va acționa Comunitatea și principiul concentrării acțiunilor la nivel național. Programarea cu țările ACP a fost lansată la începutul anului. Dialogul pe marginea programării este în curs de derulare și ar trebui să se încheie cu elaborarea documentelor de strategie la nivel național și regional care vor fi pregătite pentru a fi semnate până la sfârșitul anului 2007, urmând ca implementarea să înceapă în ianuarie 2008.

5. UN CADRU ÎMBUNĂTĂȚIT PENTRU COOPERARE: EFICIENȚA AJUTORULUI

Eficiența ajutorului ocupă un loc prioritar pe agenda politică a UE și se regăsește în toate inițiativele sale din 2006. Atât declarația comună privind politica de dezvoltare, cât și noua strategie pentru Africa pun accent pe importanța acordării nu numai a unui ajutor sporit, ci și a unui ajutor european mai eficient. Acordul cu privire la cel de-al zecelea FED cuprinde totodată și o declarație clară în favoarea eficienței ajutorului.

Pentru a transforma aceste angajamente în fapte, un plan de acțiune („Ajutorul UE: mai mult, mai repede, mai bine”) a fost aprobat în aprilie 2006 și care cuprinde o listă completă de nouă măsuri concrete care urmează să fie implementate până în 2010. Printre acestea se numără realizarea unei hărți a ajutorului UE la nivel mondial, regional și local (Atlasul Donatorilor⁵), precum și o propunere pentru un Cadru Comun de Programare (CCP) al UE. Astăzi, Atlasul Donatorilor a devenit un instrument util atât pentru monitorizarea ajutorului, cât și pentru îmbunătățirea coordonării acestuia și a diviziunii muncii, în timp ce CCP este introdus într-un număr de țări în decursul programării celui de-al zecelea FED.

Fragmentarea excesivă a asistenței pentru dezvoltare din partea comunității internaționale a dus la dispersare, dublare și chiar la contradicții în cadrul activităților de sprijin, reducând impactul potențial datorită acumulării de costuri administrative inutile și crescând sarcinile țărilor partenere. Atlasul Donatorilor UE ilustrează aceste dublări și discrepanțe. Accentuarea caracterului complementar al activităților este un factor cheie în sporirea eficienței ajutorului. În 2006 au fost adoptate linii directoare cu privire la eficiența ajutorului și au fost oferite cursuri de pregătire atât la sediul central, cât și în alte părți ale lumii.

Un factor care are o contribuție esențială la consolidarea „proprietății” țării partenere și a încrederii acesteia că țările donatoare pot folosi sistemele de management proprii țării partenere („alinieră”) este oferirea de ajutor sub forma unui sprijin bugetar direct, astfel încât acesta să poată fi administrat în întregime în cadrul sistemelor proprii ale țării partenere. Consensul european consideră sprijinul bugetar ca fiind „modalitatea preferată acolo unde condițiile o permit”. Comisia a sporit utilizarea sistemelor naționale prin sprijin bugetar la puțin peste 35% din ajutorul programabil în cadrul FED în perioada 2003-2005.

Comisia este implicată activ în sprijinirea statelor „fragile”. De exemplu, în Palestina, aceasta a conlucrat cu Banca Mondială pentru a crea și a introduce un Mecanism Internațional

⁵

http://ec.europa.eu/development/body/publications/descript/pub7_29_en.cfm

Temporar (MIT), în scopul de a menține furnizarea de servicii publice esențiale și pentru a proteja palestinienii de rând de efectele crizei. 14 dintre statele membre și Norvegia au contribuit la acest mecanism. În 2006, MIT a plătit alocații în valoare de peste 88 de milioane de euro angajaților din sectorul public și pensionarilor cu venituri mici, iar aproximativ 24 de milioane de euro au fost plătite direct palestinienilor săraci și vulnerabili, direct afectați de criză.

În general, Comisia sprijină utilizarea fondurilor fiduciare, adesea gestionate de Organizația Națiunile Unite sau de Banca Mondială, ca o modalitate de a oferi ajutor în astfel de situații. Ea contribuie la garantarea coordonării adecvate a ajutorului (în special a celui pentru reconstrucție) și a acordării acestuia cât mai rapid posibil. În 2006, ajutorul total acordat de Comisie prin Organizația Națiunile Unite și Banca Mondială a însumat aproximativ 1,5 miliarde de euro. În cursul anului, au fost semnate acorduri cu ambele organizații cu scopul de a face contribuția Comisiei la aceste activități mai vizibilă, în special ca urmare a îngrijorării că multe dintre contribuțiile europene la alinarea suferinței și la lupta pentru pace în lume nu sunt suficient de evidente pentru cetățenii Europei și pentru beneficiarii acestui sprijin.

70% din populația cea mai săracă a lumii trăiesc în țări cu venituri medii. Comisia admite faptul că creșterea economică este o precondiție esențială pentru strategiile de dezvoltare socială și de reducere a sărăciei în aceste țări. Cu toate acestea, doar creșterea economică nu este suficientă. În multe țări cu venituri medii și care se dezvoltă rapid, schimbările tehnologice, globalizarea, demografia și cererea de forță de muncă specializată au contribuit la amplificarea diferențelor de distribuție a veniturilor, deoarece creșterea economică nu a fost însoțită și de politici fiscale eficiente, în favoarea celor săraci. Riscurile cu care se confruntă o țară cu venituri medii, care nu știe să-și utilizeze șansele și redevine săracă, nu trebuie subestimate. În acest sens, este necesar un ajutor de dezvoltare cu destinație foarte clară, orientat spre politici/performanță în multe țări cu venituri medii fragile sau potențial instabile, în scopul de a le stabiliza economiile, a promova reforma și a sprijini dezvoltarea, integrarea comercială și coeziunea socială.

În 2006, Comisia Europeană a avut un rol important în inițiativele globale în domeniul sănătății și al învățământului, conlucrând cu statele membre UE și cu alți donatori și părți interesate. Din mai 2006, Comisia deține vicepreședinția Fondului global de combatere a HIV/SIDA, a tuberculozei și a malariei. Din iulie 2006, Comisia asigură, de asemenea, copreședinția acțiunii „Education for All - Fast Track Initiative (FTI)”. Ambele inițiative s-au axat pe abordări orientate spre cerere, pe armonizarea donatorilor și pe eficiența ajutorului.

6. REZULTATE

De la lansarea în 2000 a reformei gestionării programelor de asistență externă, s-a acordat o atenție sporită promptitudinii și îmbunătățirii calității cu care se acordă ajutoarele. Nivelurile de implementare atinse în 2006 demonstrează, încă o dată, că rapiditatea cu care se acordă ajutoarele se îmbunătățește.

În 2006, Comisia a angajat în total asistență oficială pentru dezvoltare în valoare de 9,832 miliarde de euro, din care a plătit 8,130. Din totalul angajamentelor care pot fi alocate pe criterii geografice, și anume 7,982 miliarde de euro, aproape jumătate (3,552 miliarde de euro) au fost destinate țărilor ACP, care au primit 2,848 miliarde de euro din totalul comparabil al plăților de 6,8 miliarde de euro.

Pentru a evalua calitatea acordării ajutoarelor, Comisia a introdus proceduri care să asigure pregătirea temeinică a noilor angajamente pentru proiecte și programe și care să reflecte cele mai bune practici din sectorul vizat. În 2002 a fost introdus un sistem de monitorizare a rezultatelor proiectelor. Monitorizarea se bazează pe evaluări periodice la fața locului ale proiectelor în derulare, efectuate de către experți independenți. Proiectelor li se acordă punctaje în funcție de criterii stabilite la nivel internațional. În ultimii cinci ani, clasamentele generale indică o îmbunătățire constantă, semnificativă din punct de vedere statistic. Proiectele și programele monitorizate în 2006 au fost considerate bune, în general. Creșterea în eficiență din ultimii ani a cunoscut o ușoară stagnare în 2006, dar perspectivele s-au păstrat. În general, rezultatele pentru 2006 au fost satisfăcătoare.

Asumarea concluziilor de pe urma acțiunilor care au fost finanțate are un rol important în eficientizarea ajutorului. Unitatea de evaluare a principalelor direcții generale care se ocupă cu ajutoarele pentru dezvoltare evaluează strategiile naționale, tematicile și alte aspecte strategice ale programelor CE, cu ajutorul experților independenți.

În general, diferiți indicatori demonstrează că, din 2000, s-au înregistrat progrese semnificative în gestionarea asistenței externe. Acesta este și rezultatul unor schimbări instituționale majore, precum transferarea responsabilității implementării către delegațiile Comisiei și restructurarea serviciilor la centru.

Poveștile de succes importante și vizibile pot fi încurajatoare. Rămân însă multe de făcut, în special în domeniile în care se spune despre Comisie că este lentă sau inflexibilă, deoarece viitoarele ajutoare externe se vor baza din ce în ce mai mult pe flexibilitate și pe intensificarea colaborării cu alți donatori⁶. Cu noile instrumente și Regulamente financiare, Comisia poate acum face față acestor provocări cu mai mult succes.

În 2006, acțiunea externă a Comisiei a fost concepută pentru atingerea următoarelor obiective:

- Asistarea țărilor în curs de aderare, candidate și potențial candidate la UE în apropierea de Uniune prin implementarea politicii de extindere și a procesului de stabilizare și asociere pentru vestul Balcanilor. Realizări: asigurarea aderării cu succes la UE a Bulgariei și României; semnarea Acordului de stabilizare și asociere cu Albania și negocierea unor astfel de acorduri cu Serbia, Muntenegru, Bosnia și Herțegovina; adoptarea Instrumentului pentru Asistență de Preaderare; adoptarea unei comunicări privind Balcanii de Vest, precum și a documentului anual privind strategia de extindere.

- Asigurarea implementării eficiente a Politicii Europene de Vecinătate. Realizări: trei noi planuri de acțiune cu Armenia, Azerbaijan și Georgia; finalizarea planurilor de acțiune cu Egipt și Liban; adoptarea Instrumentului European de Vecinătate și Parteneriat; prezentarea neoficială a documentelor de strategie Comitetului IEVP și Parlamentului; începerea pregătirii documentelor pentru programele de cooperare transfrontalieră IEVP; adoptarea unei noi comunicări privind consolidarea Politicii Europene de Vecinătate.

- Asigurarea angajării constructive în Procesul de pace din Orientul Mijlociu, prin structura Quartet-ului și în strânsă colaborare cu părțile implicate. Realizări: crearea

⁶ Raportul anual 2007 privind politica de dezvoltare a Comunității Europene și implementarea asistenței externe în 2006, secțiunea 6.2: Evaluare: analiza programului de lucru 2006.

Mecanismului Internațional Temporar (MIT): sprijinul CE acordat poporului palestinian s-a ridicat la 339 milioane de euro.

- *Continuarea sprijinului pentru stabilitate regională, precum și pentru reconstrucție și tranziție politică în Irak.* Realizări: pregătirea Pactului internațional pentru Irak; lansarea negocierilor pentru un acord comercial și de cooperare; aprobarea și implementarea programului de asistență pentru 2006.

- *Continuarea procesului de reconstrucție și reabilitare în urma dezastrului provocat de tsunami.* Realizări: ritmul de implementare a fost accelerat considerabil; 180 de milioane de euro au fost angajate în activități de reabilitare și reconstrucție, în special în Indonezia, Sri Lanka și Maldive.

- *Implementarea unei noi politici de dezvoltare care să promoveze dezvoltarea durabilă și reducerea sărăciei, pe baza cadrului propus în 2005 și a revizuirii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului și care să prevadă, printre altele, o acțiune specifică pentru Africa.* Realizări: integrarea conținutului politic al consensului în Instrumentul de Cooperare pentru Dezvoltare (ICD), în liniile directoare de programare și în strategiile regionale (ex. Strategia UE pentru Africa).

- *Reafirmarea angajamentului ferm față de drepturile omului.* Realizări: la sfârșitul anului a fost adoptat un nou instrument pentru promovarea democrației și a drepturilor omului.

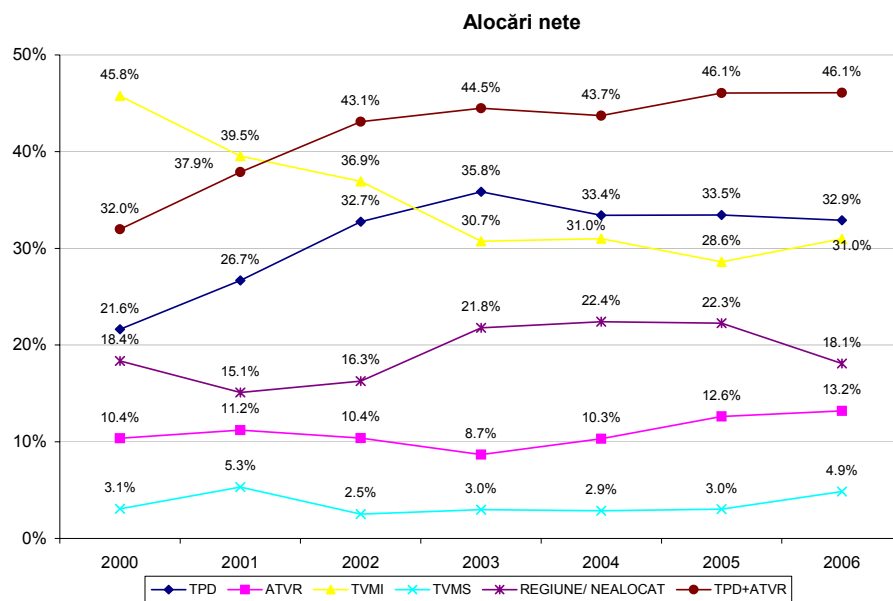
În afara obiectivelor menționate mai sus, Comisia a făcut progrese în domenii pentru care a anunțat inițiative importante în 2006:

- *Realizarea unui progres remarcabil în negocierile Acordului de parteneriat economic cu șase regiuni din zona ACP, pentru a permite intrarea acestuia în vigoare în 2008.* Realizări: toate negocierile au avansat, au fost inițiate activități de analiză și de construcție a capacității, s-a asigurat legătura între procesul de negociere și programarea cooperării pentru dezvoltare.

- *Contribuția la inițiativele-cheie ulterioare de dezvoltare, în special în ceea ce privește finanțarea, coerența, Africa și bunurile publice internaționale, ca urmare a Summit-ului G8 din acest an și a Plenarei la nivel înalt asupra Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.* Realizări: a fost aprobat planul de acțiune privind eficiența ajutorului („Ajutorul UE: mai mult, mai repede, mai bine”), alături de o listă de nouă măsuri concrete care urmează să fie implementate până în 2010.

Consolidarea capacității de reacție a Comisiei la dezastrele umanitare, consolidarea strategiei de prevenire a dezastrelor și de pregătire pentru acestea și contribuția UE la Fondul global de combatere a HIV/SIDA, a tuberculozei și a malariei. Realizări: au fost inițiate consultări cu partenerii și statele membre UE în vederea elaborării comunicării intitulate „Către un consens european privind ajutorul umanitar”, care va fi publicată în 2007; contribuții anuale la Fondul Global în valoare de 90 de milioane de euro.

Tabel 1: 2000-2006 Accent pe sărăcie

2000-2003 CE raportează către CAD (după aceeași metodă: plăți specifice pentru TPD/TVR - inclusiv BEI - /Plăți totale)

Informații din Rapoartele anuale 2004 și 2005

Cifre provizorii 2006 din Raportul anual (conform listei Comitetului de Asistență pentru Dezvoltare privind beneficiarii disponibile în decembrie 2005 05)

TPD: Țările cel mai puțin dezvoltate

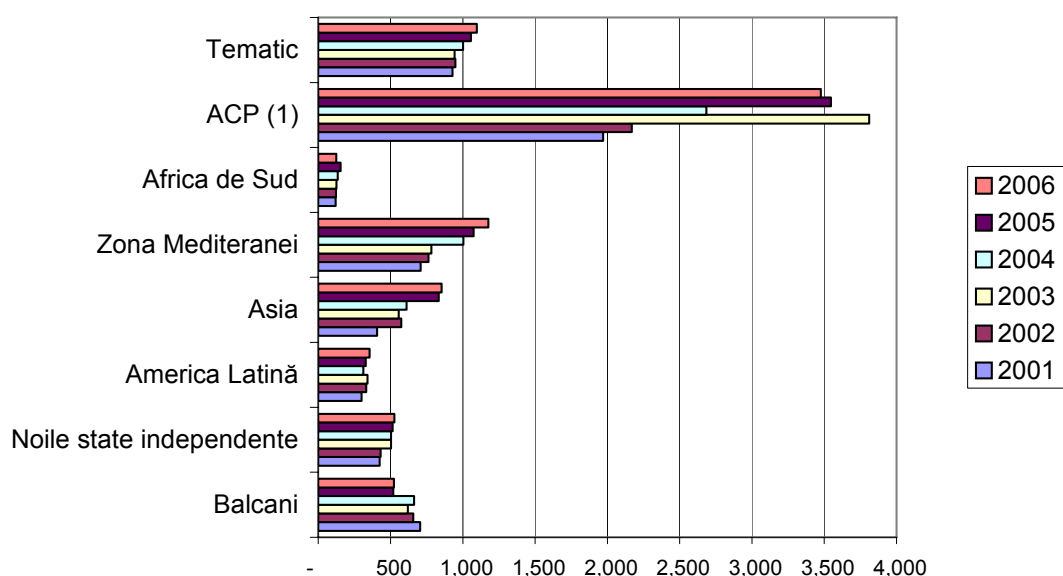
ATVR: Alte țări cu venituri reduse

TVMI: Țări cu venituri medii - nivel inferior

TVMS: Țări cu venituri medii - nivel superior

REGIUNE / NEALOCAT : Programe regionale și nealocate

Tabel 2: EuropeAid - Evoluția defalcărilor pe regiuni a angajamentelor 2001-2006 (milioane €)

	Balcani	Noile state independente	America Latină	Asia	Zona Mediteranei	Africa de Sud	ACP (1)	Tematic	Total
2001	705	426	301	407	709	121	1,971	928	5,568
2002	658	432	333	575	762	124	2,169	949	6,002
2003	620	504	342	558	782	127	3,811	943	7,687
2004	663	504	312	611	1,003	135	2,685	1,001	6,916
2005	519	515	329	834	1,075	155	3,546	1,055	8,027
2006	524	528	356	853	1,178	125	3,477	1,097	8,137

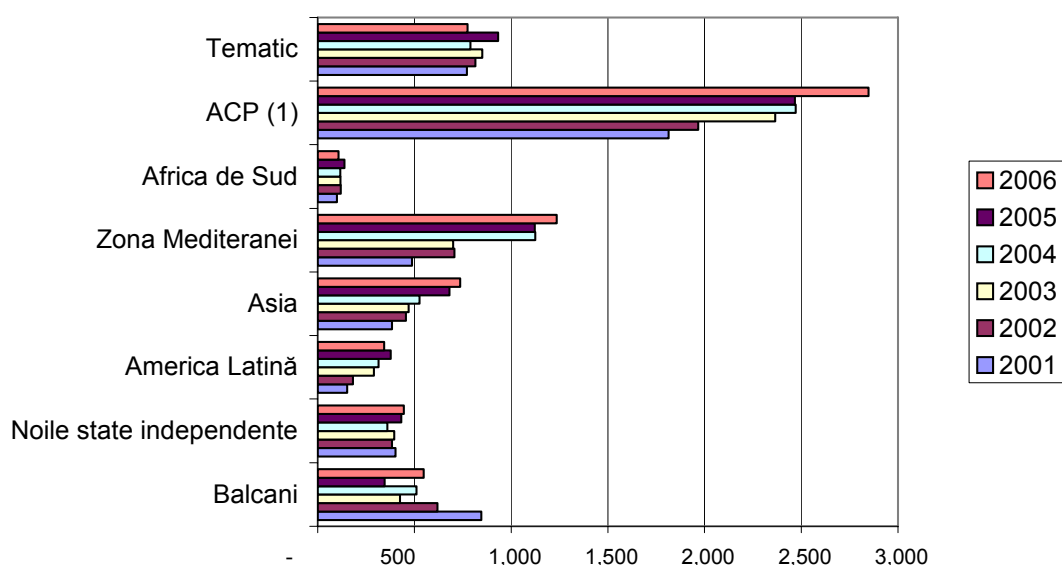
Angajamente 2006 ale EuropeAid + extindere (Balcani).

Cu excepția costurilor administrative gestionate de EuropeAid

Defalcarea pe regiuni în funcție de liniile bugetare geografice și tematice

(1) Regiunea ACP care include Fondul European de Dezvoltare (FED) + linia bugetară banane și zahăr 2001-2006

Tabel 3: EuropeAid - Evoluția defalcării plăților pe regiuni 2001-2006 (milioane €)

	Balcani	Noile state independente	America Latină	Asia	Zona Mediteranei	Africa de Sud	ACP (1)	Tematic	Total
2001	845	402	152	383	488	99	1,814	771	4,109
2002	619	384	182	455	707	119	1,968	815	4,630
2003	425	396	290	470	700	118	2,366	851	5,191
2004	510	359	314	526	1,125	116	2,472	790	5,701
2005	345	432	376	681	1,122	138	2,468	932	6,149
2006	547	445	343	737	1,235	107	2,848	774	7,037

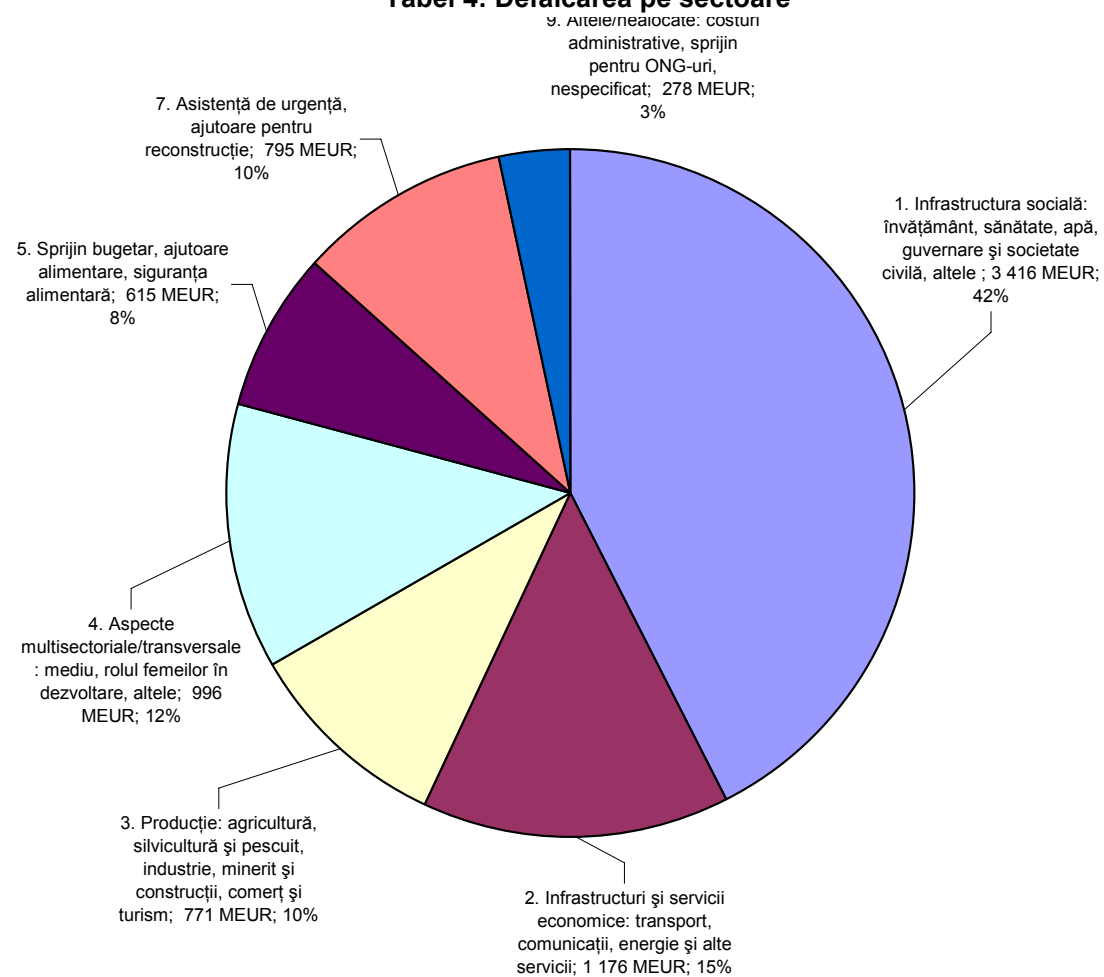
Plăți 2006 efectuate de EuropeAid + extindere (Balcani).

Cu excepția costurilor administrative gestionate de EuropeAid

Defalcare pe regiuni în funcție de liniile bugetare geografice și tematice

(1) Regiunea ACP care include Fondul European de Dezvoltare (FED) + linia bugetară banane și zahăr 2001-2006

Tabel 4: Defalcarea pe sectoare

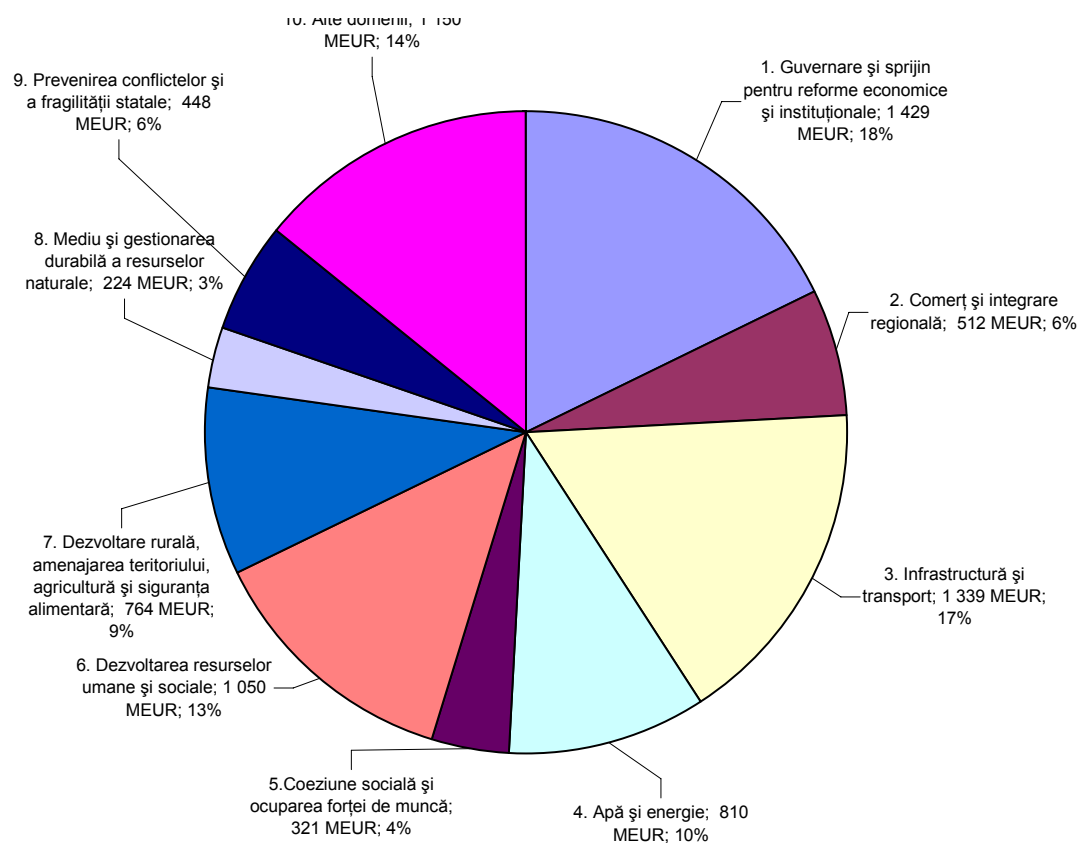

Angajamente 2006 (milioane €)

Resurse ODA/AO gestionate de EuropeAid și CARDS.

Cu excepția costurilor administrative gestionate de EuropeAid

Tabel 5: Consensul European - Domenii legate de cooperarea pentru dezvoltare a UE

Angajamente 2006 (milioane €)

Resurse ODA/AO gestionate de EuropeAid și CARDS.

Cu excepția costurilor administrative gestionate de EuropeAid